

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Ο Προφήτης Ηλίας ως πρότυπο πίστεως, μετανοίας και ζωντανής ομολογίας του Χριστού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος](#), τη Δευτέρα 20 Ιουλίου 2026, ανήμερα της εορτής του Αγίου ενδόξου Προφήτου Ηλιού του Θεσβίτου, χοροστάτησε στον Όρθρο και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Προφήτου Ηλιού της Τοπικής Κοινότητας Ριζοβουνίου, παρουσία ευσεβών πιστών, οι οποίοι

προσήλθαν με αισθήματα ευλάβειας για να τιμήσουν τον μεγάλο Προφήτη της Παλαιάς Διαθήκης και να συμμετάσχουν στη λατρευτική σύναξη της Εκκλησίας.

Η εορτή του Αγίου Προφήτου Ηλίου αποτελεί κάθε χρόνο μία ξεχωριστή πνευματική ευκαιρία για τους πιστούς να αναλογισθούν τη σημασία της ακλόνητης πίστεως, της αφοσιώσεως στον Θεό και της γενναίας ομολογίας της αλήθειας. Ο Προφήτης Ηλίας, μία από τις κορυφαίες μορφές της Παλαιάς Διαθήκης, παραμένει διαχρονικό παράδειγμα ανθρώπου που αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή του στη διακονία του Θεού, καλώντας αδιάκοπα τον λαό σε μετάνοια και επιστροφή στον αληθινό Θεό.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε πατρικές διδαχές

προς το εκκλησίασμα, λαμβάνοντας αφορμή από το Αποστολικό Ανάγνωσμα της ημέρας, το οποίο προέρχεται από την Καθολική Επιστολή του Αποστόλου Ιακώβου και αναφέρεται στον Προφήτη Ηλία. Όπως τόνισε, η Εκκλησία μας επέλεξε αυτό το ανάγνωσμα, διότι παρουσιάζει τον μεγάλο Προφήτη ως ζωντανό παράδειγμα πίστεως, προσευχής και ολοκληρωτικής εμπιστοσύνης στον Θεό.

Υπογράμμισε ότι ο Προφήτης Ηλίας δεν ανήκει μόνο στο παρελθόν της ιστορίας του Ισραήλ, αλλά αποτελεί διαχρονική παρουσία για ολόκληρη την Εκκλησία. Η αποστολή του ήταν και παραμένει να υπενθυμίζει στους ανθρώπους την παρουσία του ζώντος Θεού και να τους καλεί σε αληθινή μετάνοια, σε ουσιαστική αλλαγή ζωής και σε προσωπική σχέση με τον Κύριο. Αναφέρθηκε ακόμη στη σημασία του ονόματός του, το οποίο σημαίνει «Ο Θεός είναι ο Κύριός μου», επισημαίνοντας ότι ο Προφήτης δεν διακήρυξε αυτή την αλήθεια μόνο με τα λόγια του, αλλά κυρίως με ολόκληρη τη ζωή, τους αγώνες και τις πράξεις του.

Ερμηνεύοντας τα λόγια του Αποστόλου Ιακώβου, σημείωσε ότι ο Προφήτης Ηλίας

χαρακτηρίζεται ως «ομοιοπαθής» άνθρωπος, δηλαδή άνθρωπος με τις ίδιες αδυναμίες, τους ίδιους φόβους, τις ίδιες αγωνίες και τους ίδιους πειρασμούς που αντιμετωπίζει κάθε άνθρωπος. Εκείνο όμως που τον ξεχώρισε ήταν ότι ολόκληρη η ζωή του ήταν ριζωμένη στην παρουσία του Θεού. Η αυστηρότητα που πολλές φορές επέδειξε δεν αποτελούσε έκφραση σκληρότητας, αλλά καρπό της μεγάλης αγάπης του προς τον Θεό και προς τον λαό, τον οποίο επιθυμούσε να οδηγήσει στη σωτηρία.

Επισήμανε ακόμη ότι ο Προφήτης Ηλίας προεικονίζει τον ίδιο τον Ιησού Χριστό, καθώς γνώρισε τη δίψα, την πείνα, τις κακουχίες, τους διωγμούς και τον διαρκή κίνδυνο της ζωής του, χωρίς ποτέ να απομακρυνθεί από την εμπιστοσύνη του στον Θεό. Με υπομονή και θυσιαστική αγάπη αγωνίσθηκε να αφυπνίσει τον λαό, ώστε να επιστρέψει στην αληθινή πίστη και να αναγνωρίσει την παρουσία του Θεού στη ζωή του.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο γεγονός της ανομβρίας των τριών και ημίσεος ετών, η οποία πραγματοποιήθηκε ύστερα από την προσευχή του Προφήτου. Όπως τόνισε, ο Θεός επέτρεψε αυτή τη δοκιμασία όχι ως έκφραση οργής ή εκδικήσεως, αλλά ως

παιδαγωγικό μέσο, προκειμένου ο λαός να συνειδητοποιήσει την απομάκρυνσή του από τον Θεό και να επιστρέψει κοντά Του με ειλικρινή μετάνοια. Παράλληλα, ο ίδιος ο Προφήτης συμμερίστηκε τη δοκιμασία αυτή, βιώνοντας προσωπικά την πείνα, τη δίψα και την ανθρώπινη αδυναμία.

Ιδιαίτερα συγκινητική, όπως ανέφερε, είναι και η αποστολή του Προφήτου στη χήρα των Σαρεπτών της Σιδώνας. Ο άνθρωπος του Θεού, ο οποίος είχε επιτελέσει τόσο μεγάλα θαύματα, οδηγήθηκε από τον ίδιο τον Θεό να ζητήσει βοήθεια από μία φτωχή και ειδωλολάτρισσα χήρα. Μέσα από αυτό το γεγονός, φανερώνεται η μεγάλη αρετή της ταπεινώσεως και η αλήθεια ότι η δύναμη του Θεού αποκαλύπτεται μέσα στην ανθρώπινη αδυναμία. Εκεί όπου ο άνθρωπος ταπεινώνεται, εκεί ενεργεί η χάρη του Θεού και αναδεικνύεται η παντοδυναμία Του.

Συνεχίζοντας, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε στα καταληκτικά λόγια της Αποστολικής

περικοπής, υπογραμμίζοντας ότι μεγάλη ευλογία λαμβάνει εκείνος που με τη ζωή και το παράδειγμά του οδηγεί έναν άνθρωπο στη μετάνοια και στην επιστροφή προς τον Θεό. Όταν ο πιστός γίνεται αφορμή να ανακαλύψει κάποιος άλλος τον Χριστό, τότε όχι μόνο ωφελεί τον αδελφό του, αλλά και ο ίδιος γεύεται το έλεος του Θεού και την άφεση των αμαρτιών του.

Τόνισε ακόμη ότι αυτή αποτελεί κοινή αποστολή όλων των μελών της Εκκλησίας, κληρικών και λαϊκών. Όλοι καλούνται να ζουν θυσιαστικά, να βιώνουν αυθεντικά τον Χριστό μέσα από τα μυστήρια της Εκκλησίας και να γίνονται φορείς της αγάπης και της αλήθειάς Του στον κόσμο. Η ζωή κάθε χριστιανού οφείλει να αποτελεί ζωντανή μαρτυρία του Ευαγγελίου και να αντανakλά το πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, υπογράμμισε ότι η πορεία του ανθρώπου και των

κοινωνιών εξαρτάται από τη σχέση τους με τον Θεό. Όσο ο άνθρωπος μετανοεί, ζει μέσα στην Εκκλησία και συμμετέχει στα μυστήριά της, τόσο βιώνει την παρουσία και τη χάρη του Θεού στη ζωή του. Ο Προφήτης Ηλίας εξακολουθεί μέχρι σήμερα να καλεί όλους τους πιστούς να ομολογούν με παρρησία τον Ιησού Χριστό, να δοξάζουν τον Θεό με τη ζωή τους και να γίνονται αφορμή σωτηρίας και για τους συνανθρώπους τους. Η Βασιλεία του Θεού, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, είναι «εντός ημών» και ο κάθε πιστός καλείται να ζει καθημερινά τα θαυμάσια του Θεού ως αληθινός μαθητής και μάρτυρας του Χριστού.

Πριν την απόλυση, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε σε όλους χρόνια πολλά και ευλογημένα, επικαλούμενος τις πρεσβείες του Αγίου ενδόξου Προφήτου Ηλίου, ώστε το φωτεινό παράδειγμά του να εμπνέει πάντοτε τους πιστούς στην πορεία της πνευματικής τους ζωής.

